

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **E. D.**

skazanego z art. 177 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 lipca 2026 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Okręgowego w Rybniku

z dnia 23 października 2025 r., sygn. akt VI Ka 289/25

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 25 marca 2025 r., sygn. akt II K 953/23,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego E.D. wniósł kasację, w której sformułował zarzuty rażącej obrazy przepisów prawa procesowego oraz prawa materialnego.

We wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia w zakresie orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnych i identyczne stanowisko zajął też pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Unormowanie zawarte w art. 532 § 1 k.p.k., stanowiące odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.), ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawców, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności sformułowanych w kasacji zarzutów, co wymaga dokonania pogłębionej ich analizy na rozprawie, ale oceniając ich rangę i ewentualną zasadność tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji w zaskarżonym zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach badanej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do stwierdzenia, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki, tym bardziej że sam skarżący nie przedstawił w tym zakresie jakiegokolwiek argumentacji.

Wobec powyższego na obecnym etapie postępowania brak jest podstaw do skorzystania przez Sąd Najwyższy z uprawnienia przewidzianego w art. 532 § 1 k.p.k.

Mając to na względzie orzeczono jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]